

1.søndag i advent år B, 10-årsdag for opprettelsen av Sta Clara menighet 3. des 2017

Mk 13, 33-37

Kjære Sta Clara menighet! For 10 år siden opprettet biskop Bernt menigheten. Før det hadde gruppen av katolikker i Glåmdalen vokst fram fra 1970-tallet og fått prestebesøk fra Oslo eller Hamar lørdag eller søndag kveld og feiret messen rundt spisebordet hjemme hos noen, eller fått låne lokaler i Krematoriet eller på Bedehuset før dere fikk deres egen kirke her i 2001.

De første kristne hadde heller ikke kirker: De møttes også til brødbrytelse og samling om apostlenes lære i hjemmene. Senere ble det behov for egne kirkebygg, for mange ble grepet av det glade budskap om Jesus og tiltrukket av de kristnes vitnesbyrd og kjærlighet. Jeg ber om at det samme skal prege Sta Clara menighet nå og framover, og bidra til et tydelig inkluderende kristent nærvær på Kongsvinger og i Glåmdalen.

Jeg takker dere og p. Pawel for invitasjonen til å komme hit i dag og feire med dere. Og jeg likte godt at p. Pawel skrev 'festmesse og fødselsdagsfeiring'. Ikke 10-års jubileum. En 10-åring som Sta Clara er jo et barn, og da skal man feire 'bursdag', fødselsdag. Alle de store, gamle, etablerte menighetene har hatt en 10-årsdag. Jubileum er for kjedelige voksne. Men vi skal ta 10-åring på alvor, for de kan ha mye godt i seg, energi, nysgjerrighet, omsorg for andre. Og håp for framtiden.

Biskop Bernt tenkte riktig da han opprettet menigheten på den 1. søndag i advent 2007, for det er starten på et nytt kirkeår, og det får oss til å se framover. Og Gud vår Far ser gjerne framover. En 10-åring har mye godt i seg, men en 10-åring er uferdig, underveis, og det er jo sant for hele Kirken: Vi er Guds Folk på vandring underveis gjennom livet, helt til vi kommer hjem til Gud. Men underveis kan Sta Clara menighet være et hjem borte fra hjemmet.

Det 1. lyset på adventskransen er tent. A hjelper oss å forberede oss på å feire jul, at Gud ble menneske. Fra i dag og fram til 16. desember er adv-lesn opptatt av tiden og forventningene før Jesu Kristi annet komme, for å dømme levende og døde, slik vi hørte på den siste søndag i kirkeåret, for 1 uke siden: Det gode vi har gjort, eller latt være å gjøre mot et annet menn, har vi gjort/latt være å gjøre mot Jesus, mot Gud.

Først fra 17. des lesn og profetier om Messias' fødsel. Og jeg tror at vi får mer ut av adventstiden ved å la den være en forberedelse, enn ved å ta jula på forskudd, og så å si feire jul i hele advent.

På sin siste dag på jorden gav Jesus disiplene og oss et oppdrag, en misjon: Gå ut, døb, forkynn, med Den hl Ånds kraft i ryggen. For den tiden når Jesus ikke er synlig blant oss, er Kirkens tid, vår tid, til å ta over og føre videre det oppdraget som Jesus hadde fått av sin Far, å vise Gud Faders kjærlighet til alle menn. Så nå, når vi begynner et nytt kirkeår, blir vi altså minnet om vår «stillingsbeskrivelse», om dere vil.

Hvor lenge må vi vente? Hvor lenge skal denne tiden vare? Vi vet ikke, men Jesus vil at vi skal gjøre våre daglige oppgaver i troens lys. «Se opp og vær våkne!» Men vi må innrømme at vi ikke er særlig flinke til å vente, ikke 10-åringer heller. Men det er ikke bare vi som tror på Gud. Gud tror også på oss og på hele Kirken, som har våket og ventet i over 2000 år. Å våke er å være trofast, også når det trekker ut, ja særlig da.

Kjære Sta Clara menighet, jeg gratulerer dere med dagen. Jeg takker for de årene jeg fikk være deres prest og gå med dere. Jeg ber om at Gud vår Far må velsigne og veilede dere videre på forbønn av den hl Klara, deres vernehelgen. Amen.